

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 24 martie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 132 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a prevederilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală	2-4	Decizia nr. 199 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 5 din Codul de procedură penală	9-10
Decizia nr. 135 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală	4-5	Decizia nr. 201 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală	10-12
Decizia nr. 136 din 21 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală	5-7	Decizia nr. 250 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 și alin. 7-9 din Codul de procedură penală	12-14
Decizia nr. 194 din 28 februarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 447 din Codul de procedură penală	7-9	Decizia nr. 267 din 6 martie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile art. 289 din Codul de procedură penală	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 132**

din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a prevederilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, precum și a prevederilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Oana Magdalena Musteață și Robert Musteață în Dosarul nr. 1.568/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Gabriel Ciupercă, Gabriel Becheanu și Cristian Dan Zagavii în Dosarul nr. 34.653/3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală, de Damian Cimpoeșu în Dosarul nr. 7.584/280/2004 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Ion Ciofu în Dosarul nr. 8.545/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal răspund personal autorii excepțiilor Damian Cimpoeșu și Ion Ciofu, acesta din urmă fiind asistat de apărătorul ales cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 1.308D/2007, nr. 1.321D/2007, nr. 1.489D/2007 și nr. 1.507D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției, personal și prin reprezentant, nu se opun conexării celor patru dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.321D/2007, nr. 1.489D/2007 și nr. 1.507D/2007 la Dosarul nr. 1.308D/2007, care este primul înregistrat.

Având cuvântul, autorul excepției, Damian Cimpoeșu, solicită în principal acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Apărătorul ales al autorului Ioan Ciofu lasă la aprecierea instanței acordarea unui nou termen.

Reprezentatul Ministerului Public se opune cererii solicitate.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată, deoarece de la data încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 17 octombrie 2007, și până în prezent, autorul excepției a avut la dispoziție un interval de timp suficient de mare pentru a întreprinde demersurile necesare în vederea angajării unui apărător.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției Damian Cimpoeșu pune concluzii de admitere a acesteia.

Apărătorul ales al autorului Ioan Ciofu arată că, deși cunoaște conținutul Deciziei nr. 1.086/2007 prin care Curtea Constituțională a admis o excepție identică, este îngrijorat de atitudinea reprezentanților Ministerului Public care au trecut la veritabile represalii în contra avocaților al căror rol a fost minimalizat la acela de decor.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată pentru dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 și devenită inadmisibilă pentru dispozițiile art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 septembrie 2007, 12 septembrie 2007, 17 octombrie 2007 și 3 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 1.568/89/2007, nr. 34.653/2006, nr. 7.584/280/2004 și nr. 8.545/1/2007, **Tribunalul Vaslui — Secția penală, Tribunalul București — Secția a II-a penală, Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 172 din Codul de procedură penală, art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 și art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală și, respectiv, art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Oana Magdalena Musteață și Robert Musteață, de Gabriel Ciupercă, Gabriel Becheanu și Cristian Dan Zagavii, de Damian Cimpoeșu și de Ion Ciofu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, ale art. 53 referitoare la

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) și (3) referitoare la independența judecătorilor și la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției, ale art. 11 referitoare la *Dreptul internațional și dreptul intern* și ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece se introduce un tratament aleatoriu și inegal între „acuzare” și „apărare”.

Referitor la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, se arată că acesta contravine dreptului la un proces echitabil așa cum a fost consacrat de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, când se face vorbire la sprijinirea sub orice formă a grupului infracțional organizat, nu se individualizează și modalități concrete prin care se poate realiza ajutorul, incriminarea având un caracter nedeterminat și general.

Tribunalul Vaslui — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul București — Secția a II-a penală opinează că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 este întemeiată, deoarece are un caracter nedeterminat și general, lăsând loc la interpretări diferite. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, instanța opinează că aceasta este nefondată.

Curtea de Apel Pitești — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată numai în raport cu prevederile constituționale ale art. 21 și 24. Cât privește dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, Avocatul Poporului consideră că sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală, referitoare la

Drepturile apărătorului, așa cum au fost modificate și completate prin art. 1 pct. 99 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, precum și dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 29 ianuarie 2003. În realitate, critica vizează **numai teza I a alineatului 1 din art. 172 din Codul de procedură penală**, acesta fiind, de altfel, textul citat de autori. Pentru acest motiv, urmează a se restrânge obiectul excepției la aceste dispoziții care, la data sesizării instanței de contencios constituțional aveau următorul conținut:

— Art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală: „În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii.[...].”;

— Art. 7 din Legea nr. 39/2003: „(1) Inițierea sau constituirea unui grup infracțional organizat ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoare de la 5 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.”

1. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.086 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 18 decembrie 2007, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, deoarece prevederea „care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea”, cuprinsă în acest text, este contrară art. 24 din Constituție referitor la dreptul la apărare.

Așa fiind, prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

2. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, Curtea constată că prin textul legal criticat se incriminează fapta de inițiere sau constituire a unui grup infracțional ori fapta de a adera sau sprijini un astfel de grup. Așa fiind, scopul grupului infracțional este acela de a comite fapte antisociale incriminate ca atare în Codul penal ori în legi speciale, prin aceasta legiuitorul răspunzând nevoilor societății și având în acest sens, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, deplina libertate de reglementare.

Nu poate fi primită critica avansată de autorii excepției, deoarece, dimpotrivă, Parlamentul, prin art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, a reglementat o specie de infracțiune subordonată unei categorii infracționale de gen anume determinate, textul neconținând elemente de natură a crea confuzii de interpretare. De altfel, Curtea Constituțională nu este competentă a pronunța decizii de interpretare și aplicare a legii, acesta fiind, potrivit art. 126 alin. (3) din Constituție, atributul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Oana Magdalena Musteață și Robert Musteață în Dosarul nr. 1.568/89/2007 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Gabriel Ciupercă, Gabriel Becheanu și Cristian Dan Zagavii în Dosarul nr. 34.653/3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală, de Damian Cimpoeșu în Dosarul nr. 7.584/280/2004 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Ion Ciofu în Dosarul nr. 8.545/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 9 judecători.

2. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, excepție ridicată de Gabriel Ciupercă, Gabriel Becheanu și Cristian Dan Zagavii în Dosarul nr. 34.653/3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 135
din 21 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de El Haj Abdul Faitar Ahmad în Dosarul nr. 5.677/2/2007 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul critică dispozițiile legale din perspectiva interpretării și aplicării lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 5.677/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de El Haj Abdul Faitar Ahmad în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 referitoare la *Libertatea individuală*, ale art. 25 referitoare la *Libera circulație* și ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. Astfel, în opinia autorului, potrivit art. 23, libertatea individuală este garantată, iar alin. (2) al textului constituțional invocat obligă legiuitorul la reglementarea clară și delimitată a cazurilor și procedurilor ce privesc luarea măsurilor preventive. Or, dispozițiile legale criticate au o redactare ambiguă care lasă loc echivocului și din perspectiva art. 25 coroborat cu art. 53, ambele din Legea fundamentală, deoarece limitele de pedeapsă la care se raportează prelungirea măsurii dincolo de termenul de 1 an nu oferă garanțiile de proporționalitate și rezonabilitate. Așadar, utilizând sintagma de „10 ani sau mai mare”, legiuitorul nu permite a se interpreta cu claritate dacă acest termen reprezintă minimul special al pedepselor avute în vedere sau dacă în categoria faptelor pentru care se poate prelungi măsura intră și cele pentru care legea prevede o pedeapsă ce are un maxim special de 10 ani.

Curtea de Apel București — Secția I penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale. De asemenea, prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor referitoare la libertatea individuală și libera circulație, întrucât măsura preventivă o obligării de a nu părăsi localitatea reprezintă o restrângere a exercițiului unor drepturi

sau al unor măsuri care se impune pentru desfășurarea în bune condiții a instrucției penale, iar legea reglementează cazurile și condițiile în care ea este aplicabilă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece condițiile instituite prin lege pentru luarea măsurii obligării de a nu părăsi localitatea reprezintă tocmai o garanție împotriva luării în mod arbitrar a acesteia, al cărei scop este acela de a dinamiza urmărirea penală și procesul penal în general.

Mai mult, exercitarea controlului asupra activității de aplicare în concret a normelor legale reprezintă atributul exclusiv al instanțelor judecătorești, Curtea Constituțională fiind competentă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, să se „pronunțe numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de El Haj Abdul Faitar Ahmad în Dosarul nr. 5.677/2/2007 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136
din 12 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.145 alin.2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală „*Conținutul măsurii*” obligării de a nu părăsi localitatea, care au următorul conținut: „*În cursul urmăririi penale, durata măsurii prevăzute în alin. 1 nu poate depăși 30 de zile, afară de cazul când ea este prelungită în condițiile legii. Măsura obligării de a nu părăsi localitatea poate fi prelungită în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate și numai motivat. Prolungirea se dispune de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile. Dispozițiile art. 140² se aplică în mod corespunzător. Durata maximă a măsurii prevăzute în alin. 1 în cursul urmăririi penale este de un an. În mod excepțional, când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, durata maximă a obligării de a nu părăsi localitatea este de 2 ani.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 145 alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 817 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 29 octombrie 2007, Curtea a statuat că prevederile art. 145 din Codul de procedură penală nu contravin dispozițiilor din Legea fundamentală, referitoare la libertatea individuală, libera circulație ori la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

iar pentru autorul Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Buzău răspunde apărătorul ales. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

În dosarul nr. 1.372D/2007, Asociația Victimelor Sistemului Comunist-Bolșevic și a Sechelelor Sale, Asociația Anticorupția din România, Asociația Victimelor Magistraților din România, Comunitatea Moștenitorilor și Proprietarilor Legitimi din România, Asociația Inginerilor P.N.Ț.C.D, precum și Asociația Antibirocrația din România au depus o cerere de intervenție în prezenta cauză.

De asemenea, Asociația Anticorupția, în calitate de titular al cererii de intervenție, a solicitat, separat, înregistrarea pe bandă audio-video a dezbaterilor.

În sfârșit, tot în acest dosar, Asociația Pentru Apărarea Libertăților Publice a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției.

Apărătorul excepției, prin avocat și procurist, nu și-a exprimat *in terminis* punctul de vedere cu privire la aceste cereri.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererilor formulate.

Asupra cererilor formulate în prezenta cauză Curtea constată că au calitate de părți doar Cornelia Popescu și Alexandru Marian Costin. Așa fiind, Curtea urmează a respinge cererile formulate de asociațiile de mai sus, deoarece nu sunt părți în cauză și nici nu pot fi introduse ca atare de instanța de contencios constituțional, care este ținută de cadrul procesual fixat de instanța de drept comun. În caz contrar, Curtea și-ar depăși competența intrând în sfera de aplicare a dispozițiilor incidente unei cauze.

În Dosarul nr. 1.387D/2007, apărătorul ales al autorului excepției Paula Barbu a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, deoarece este necesară prezența sa într-o altă cauză la Judecătoria Zărnești. Nu au fost depuse alte dovezi în susținerea cererii formulate.

Partea Dumitru Panaițoiu, prin avocat, solicită respingerea cererii formulate.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererea formulată.

În Dosarul nr. 1.511D/2007, părțile Ghiorghi Benescu, Gheorghe Iacob și Constantin Borș au depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în Dosarele nr. 1.372D/2007, nr. 1.387D/2007 și nr. 1.511D/2007 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente nu se opun conexării celor trei dosare.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.387D/2007 și nr. 1.511D/2007 la Dosarul nr. 1.372D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției Cornelia Popescu, prin apărător ales și procurist, pune concluzii de admitere a acesteia.

Partea Dumitru Panaițoiu, prin avocat, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Autorul Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Buzău, prin avocat, solicită reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale și admiterea excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 28 septembrie 2007, 17 septembrie 2007 și, respectiv, 5 octombrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 9.696/197/2007, nr. 2.723/281/2007 și nr. 1.724/42/2007, **Judecătoria Brașov, Tribunalul Prahova — Secția penală și Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și familie au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată, în dosarele de mai sus, de Cornelia Popescu, Paula Barbu și Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Buzău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acestora susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 53 referitoare la *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 51 referitoare la *Dreptul la petiționare*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, ale art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, ale art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*, deoarece culpa procurorului de a soluționa cu celeritate plângerea justițiabilului nu este sancționată și este urmată de prejudicierea petiționarului prin aceea că nu a primit o comunicare a modului de rezolvare. Ar trebui ca textul criticat să prevadă dreptul justițiabilului de a formula plângere și în cazul în care procurorul a răspuns peste termenul de 20 de zile.

Judecătoria Brașov opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Prahova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate creează o situație discriminatorie față de cetățenii aflați în ipoteza soluționării la timp a plângerii și cărora li s-a comunicat soluția și cetățenii cărora nu li s-a comunicat o astfel de soluție în termenul prevăzut de art. 277 din Codul de procedură penală.

De asemenea, „aceste dispoziții încalcă, în opinia Curții, și normele constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, deoarece, dacă dreptul petiționarului de a ataca actele procurorului ar fi condiționat de durata în care procurorul general ar rezolva plângerea, însuși dreptul recunoscut de Constituție ar fi încălcat și ar lipsi de conținut scopul pentru care a fost rezolvată procedura plângerii întemeiate pe disp. art. 278¹ C.p.p.”.

În sfârșit, instanța de judecată, în susținerea opiniei sale, a făcut trimitere și la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care a decis că efectivitatea dreptului de acces la un tribunal impune ca exercițiul lui să nu fie afectat de existența unor obstacole sau impedimente de drept sau de fapt, ce ar fi de natură să îi pună în discuție însăși efectivitatea.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul României consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*, care au următorul conținut: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin.1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași dispoziții invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 904 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 14 noiembrie 2007, și Decizia nr. 232 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 20 aprilie 2007, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornelia Popescu în Dosarul nr. 9.696/197/2007 al Judecătoriei Brașov, de Paula Barbu în Dosarul nr. 2.723/281/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală și de Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi Buzău în Dosarul nr. 1.724/42/2007 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 194
din 28 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 447
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 447 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Potîrniche în Dosarul nr. 1.739/324/2007 al Judecătoriei Tecuci.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.739/324/2007, **Judecătoria Tecuci a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 447 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristian Potîrniche în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a suspendării condiționate a executării pedepsei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, deoarece se încalcă autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești irevocabile.

Judecătoria Tecuci opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece în cursul executării unei hotărâri definitive în materie penală pot apărea împrejurări de natură a determina schimbări în modul de executare a acestei hotărâri judecătorești. În categoria acestor împrejurări, care nu aduc atingere autorității de lucru judecat a hotărârii definitive, respectând și principiul *non bis in idem*, se înscrie și instituția revocării sau anulării suspendării pedepsei.

De asemenea, nu este afectat dreptul la apărare, deoarece, ori de câte ori când urmează a se pronunța în baza textului legal criticat, instanța dispune citarea părților interesate și ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu, în cazurile prevăzute în art. 171 din Codul de procedură penală.

În sfârșit, nu este afectat nici dreptul la un proces echitabil, deoarece prezenta excepție a fost invocată în fața unei instanțe de judecată înzestrate cu competența și procedurile stabilite prin lege de a soluționa pe fond o cauză dedusă judecării pe baza unor proceduri clare și previzibile.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate nu încalcă principiul constituțional al asistenței obligatorii din partea unui avocat în cursul derulării procedurii privind cererile de revocare sau anulare a suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute în art. 85 din Codul penal.

De asemenea, dispozițiile legale criticate nu înlătură posibilitatea părților de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 447 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Revocarea sau anularea suspendării executării pedepsei*, care au următorul conținut: „*Asupra revocării sau anulării suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute în art. 83 ori în art. 85 din Codul penal sau a suspendării executării pedepsei sub supraveghere prevăzută în art. 86⁴ ori în art. 86⁵ din Codul penal se pronunță, din oficiu sau la sesizarea procurorului, instanța care judecă ori a judecat în primă instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea.*”

Dacă până la expirarea termenului de încercare nu au fost respectate obligațiile civile prevăzute în art. 84 sau cele prevăzute în art. 86⁴ alin.1 din Codul penal, partea interesată sau procurorul sesizează instanța care a pronunțat în primă instanță suspendarea, în vederea revocării suspendării executării pedepsei.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate reglementează cu privire la revocarea sau anularea suspendării executării pedepsei în anumite situații determinate de Codul penal. Or, ținând cont de caracterul și natura sa, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei este strâns legată de individualizarea pedepsei, care presupune, mai exact, un proces de atenuare a pedepsei, și nu unul de atenuare a executării pedepsei. Fiind o creație a legiuitorului, este firesc ca acesta să determine nu numai condițiile și sfera de incidență a măsurii, ci și limitele ei, care presupune, între altele, posibilitatea anulării ori a revocării.

Autoritatea de lucru judecat în materie penală legitimează aspectele referitoare la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia. Așa fiind, prin posibilitatea revocării ori anulării unei modalități de executare nu se aduce atingere principiului *non bis in idem*, legiuitorul fiind liber să întreprindă măsurile necesare care să justifice o individualizare a pedepsei mai eficientă. În plus, întrucât suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă un drept al persoanei, ci doar o vocație conferită inculpatului, și revocarea sau anularea acestei măsuri de individualizare capătă același caracter. Așa fiind, nu poate fi primită susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate ar contraveni liberului acces la justiție sau dreptului la un proces echitabil, deoarece aplicarea măsurii, precum și revocarea sau anularea ei se fac prin hotărâre judecătorească pronunțată ca urmare a finalizării procesului penal.

De asemenea, textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale privind dreptul la apărare, partea interesată având posibilitatea să își angajeze un apărător, beneficiind de toate garanțiile procesuale în acest sens.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 447 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Potîrniche în Dosarul nr. 1.739/324/2007 al Judecătorei Tecuci.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 199
din 28 februarie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 15.981/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, Asociația Proiect Semper Fidelis, care promovează realizarea protecției avertizorului în interes public, a transmis prin fax o cerere de intervenție.

Reprezentantul Ministerului Public se opune admiterii cererii de intervenție.

Asupra cererii formulate în prezenta cauză Curtea constată că au calitate de părți doar Ionel Dragomir și Gheorghe Fulga. Așa fiind, Curtea urmează a respinge cererea formulată de asociația de mai sus, deoarece nu are calitate de parte în cauză și nici nu poate fi introdusă ca atare direct în fața instanței de contencios constituțional, aceasta din urmă fiind ținută de cadrul procesual fixat de instanța de drept comun. În caz contrar, Curtea și-ar depăși competența, intrând în sfera de aplicare a dispozițiilor incidente unei cauze.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 15.981/1/2006, **Înalta Curte de Casație și**

Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Dragomir în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de retrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 20 referitoare la *Tratatul internațional privind drepturile omului*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 131 alin. (1) referitoare la rolul Ministerului Public în activitatea judiciară și ale art. 132 referitoare la *Statutul procurorilor*, deoarece poziția ierarhică a procurorului de ședință nu este nici egală, nici superioară procurorului a cărui soluție este contestată și, prin urmare, se poate naște o bănuială legitimă de imparțialitate cu privire la conduita procurorului de ședință, care, aflat într-o poziție oarecum ingrată, nu are tăria de a comenta, critica sau de a cere desființarea unei soluții aparținând unui procuror aflat pe o poziție ierarhică superioară. Așa fiind, nu se poate menține un echilibru just cu respectarea obligației constituționale de protecție a drepturilor procesuale ale cetățeanului în cauză.

În opinia autorului, este necesar ca legea organică să instituie o procedură echitabilă, aflată deasupra oricărei bănuieli, prin care instituția plângerii prevăzute de art. 278¹ din Codul de procedură penală să asigure participarea la ședință a unui procuror situat pe o poziție ierarhică egală sau superioară celui care a emis actul contestat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*, care au următorul conținut: „*La judecarea plângerii, prezența procurorului este obligatorie.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 575 din 7 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 10 iulie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală. Cu acel prilej s-a reținut că participarea procurorului la activitatea judiciară este de esența instituției Ministerului Public, prevăzută expres în art. 131

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 15.981/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 201
din 28 februarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

Principiul subordonării ierarhice, specific Ministerului Public, nu contravine principiului constituțional al imparțialității și nu este de natură să îl împiedice pe procurorul care participă la judecarea plângerilor formulate în baza art. 278¹ din Codul de procedură penală să fie imparțial atunci când plângerile sunt îndreptate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor date de superiorul său ierarhic, întrucât în sistemul nostru juridic, la fel ca în toate sistemele în care funcționează instituția Ministerului Public, procurorul este liber să prezinte instanței de judecată concluziile pe care le consideră întemeiate potrivit legii și ținând seama de probele administrate în cauză.

Această limită a subordonării ierarhice este consacrată expres în art. 67 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. În același sens, potrivit art. 64 din legea amintită, în soluțiile dispuse procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege, și are posibilitatea să conteste la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Gina Diaconu în Dosarul nr. 357/311/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, autorul excepției a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 septembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 357/311/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală**, excepție ridicată de Gina Diaconu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri prin care s-a dispus cu privire la o cerere de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, coroborate cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece prin absența posibilității de a ataca cu recurs o încheiere prin care s-a respins o cerere de recuzare este afectat liberul acces la justiție.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece absența căii de atac într-o materie stipulată expres de legiuitor nu are semnificația încălcării dreptului de liber acces la justiție, cât timp s-a realizat o judecată a cererii formulate de partea interesată în condițiile art. 51 și 52 din Codul de procedură penală.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate dau expresie preocupării legiuitorului de a realiza exigențele unui proces echitabil prin împiedicarea exercitării abuzive a drepturilor procesuale și prin asigurarea celerității procesului penal. Faptul că încheierea prin care s-a respins recuzarea nu poate fi atacată separat cu recurs nu aduce nicio atingere drepturilor procesuale ale părții, câtă vreme această încheiere poate fi atacată odată cu fondul, instanța superioară urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care a făcut trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 592 din 1 iulie 2004, aprobată prin Legea nr. 548/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.164 din 8 decembrie 2004, care au următorul conținut:

„Articol unic

1. *Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”

Alineatul 7 al articolului 52 din Codul de procedură penală avea următorul conținut: *„Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu recurs, în termen de 48 de ore din momentul pronunțării, și dosarul se înaintează de îndată instanței de recurs. Recursul se judecă în termen de 3 zile din momentul primirii, în camera de consiliu, cu participarea părților.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost examinate prin raportare la aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 555 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 17 februarie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004. Cu acel prilej s-a reținut că sunt nefondate susținerile privind încălcarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, deoarece suprimarea căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare se justifică prin necesitatea descurajării exercitării abuzive a acestei căi de atac și nu este de natură să prejudicieze în vreun fel părțile în proces, în condițiile în care, prin încheierea de respingere a cererii de recuzare, nu se soluționează însuși procesul, iar împotriva hotărârii ce urmează a se da după judecarea cauzei părțile au deschise căile de atac prevăzute de lege.

De altfel, încheierea de respingere a recuzării este pronunțată chiar de o instanță de judecată, adică de un organ de justiție, iar dispoziția legală atacată are drept consecință tocmai scurtarea duratei procesului.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/2004 pentru modificarea Codului de procedură penală, excepție ridicată de Gina Diaconu în Dosarul nr. 357/311/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 250 din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.1 și alin.7—9 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.1 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Costin Tăutu și Norica Tăutu în Dosarul nr. 2.511/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.660 D/2007 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 și 9 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Simeon Leichter în Dosarul nr. 1.258/307/2007 al Judecătoriei Sighetu Marmației.

La apelul nominal răspund, pentru Societatea Comercială „Mari Select” — S.R.L din Sighetu Marmației, apărătorii aleși, lipsind autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.794 D/2007 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Trif Ladislau și Nam Zsolt Csaba în Dosarul nr. 1.202/198/2007 al Judecătoriei Brezoi.

La apelul nominal răspunde partea Claudiu Oliver Colțoș, lipsind autorii excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea parțială dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele

sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Părțile prezente arată că nu se opun conexării.

Reprezentantul Ministerului Public este, de asemenea, de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.660 D/2007 și nr. 1.794 D/2007 la Dosarul nr. 1.560 D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părților prezente pentru a-și exprima susținerile în legătură cu excepția de neconstituționalitate. Apărătorii Societății Comerciale „Mari Select” — S.R.L din Sighetu Marmației și partea Claudiu Oliver Colțoș solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire și la jurisprudența în materie a Curții Constituționale

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.511/54/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.1 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Costin Tăutu și Norica Tăutu într-o cauză privind soluționarea contestației în anulare formulată împotriva Deciziei penale nr. 1.129/2006 prin care, pe fond, s-a admis plângerea petentei Societatea Comercială „Stimet” — S.A. din Sighișoara, s-a desființat ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, cauza fiind trimisă procurorului în vederea redeschiderii urmăririi penale.

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.258/307/2007, **Judecătoria Sighetu Marmației a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.8 și 9 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Simeon Leichter într-o cauză având ca obiect falsul în înscrisuri sub semnătură privată.

Prin Încheierea din 7 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.202/198/2007, **Judecătoria Brezoi a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin.7 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Trif Ladislau și Nam Zsolt Csaba într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva ordonanței procurorului de netrimiteră în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Costin Tăutu și Norica Tăutu susțin că art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală este neconstituțional, deoarece „este inadmisibilă atacarea cu plângere a măsurilor luate sau actelor efectuate de procuror sau pe baza dispozițiilor date de acesta, altele decât rezoluțiile de trimitere în judecată”.

Autorul excepției Simeon Leichter susține că „interesele sale legitime au fost încălcate, deoarece, utilizând procedura prevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, a devenit inculpat în propria sa cale de atac”. Astfel, apreciază că cele două texte de lege sunt neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (4), art. 124 și art. 131 din Constituție.

De asemenea, autorii excepției Trif Ladislau și Nam Zsolt Csaba susțin că prevederile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 124 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece limitează dreptul de verificare a instanței de judecată numai la materialul de urmărire penală și la eventualele acte noi și acordă un drept de preferință probei cu înscrisuri, în dauna celorlalte mijloace de probă și, prin această construcție juridică, limitează exercitarea dreptului părții de a se adresa justiției în vederea aflării adevărului și ocrotirii dreptului său, printr-un proces echitabil.

Curtea de Apel Craiova — Secția penală, Judecătoria Sighetu Marmăției și Judecătoria Brezoi au considerat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale ale cărei considerente sunt, în opinia sa, valabile și în prezenta cauză.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și alin. 7-9 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*, așa cum au fost modificate prin art. 1 pct. 138 și 139 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate, reține următoarele:

I. Referitor la excepția de neconstituționalitate invocată de Costin Tăutu și Norica Tăutu, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală reprezintă concretizarea prevederilor constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil. Astfel, faptul că legiuitorul a prevăzut că pot fi atacate la instanța de judecată toate categoriile de acte ale procurorului prin care nu s-a dispus trimiterea în judecată (rezoluția de neîncepere a urmăririi penale sau ordonanța ori, după caz, rezoluția de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale) reprezintă tocmai o garanție a dreptului părților la un proces echitabil, prin instituirea acestei modalități de verificare de către instanța de judecată a activității procurorului și a soluțiilor acestuia.

Motivarea excepției în sensul că art. 21 alin. (3) din Constituție este încălcat deoarece prin art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală se extinde sfera actelor ce pot fi atacate la instanțele judecătorești este neîntemeiată, neputându-se susține că prin această reglementare se încalcă în vreun fel dreptul părților la un proces echitabil, de vreme ce este instituită aceeași cale de atac pentru persoane aflate în aceeași situație, respectiv aceea în care s-a dat de către procuror o soluție de netrimiteră în judecată.

De altfel, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 440 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 4 ianuarie 2005, Decizia nr. 437 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.264 din 29 decembrie 2004, și Decizia nr. 36 din 11 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 5 februarie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate, statuând în mod constant că acestea nu încalcă dreptul la un proces echitabil.

II. Nu pot fi reținute nici susținerile autorului excepției Simeon Leichter. Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 și 9 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional sub aspectul unor critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 240 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 19 aprilie 2007, și Decizia nr. 985 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 20 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepțiile ridicate, pentru considerentele acolo arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea mai arată că eventualele probleme practice care s-ar fi ivit cu privire la modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

contestate de autor au fost dezlegate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. XV din 22 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că, „în aplicarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul care, prin încheiere, admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și reține cauza spre judecare, apreciind că probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, devine incompatibil să soluționeze fondul acesteia”.

III. În ceea ce privește susținerile autorilor excepției Trif Ladislau și Nam Zsolt Csaba, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, prin raportare la aceleași texte constituționale, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 354 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 19 octombrie 2004, precum și prin Decizia nr. 412 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Curtea a reținut că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată, realizată prin dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează

un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului, atacate sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca, în vederea soluționării plângerii, instanța să verifice pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimitere în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale. Așa fiind, nu poate fi primită critica potrivit căreia dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă dreptul de acces liber la justiție, plângerea reglementată de dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală fiind în sine o garanție a realizării acestui drept.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv „înscrisuri noi”.

Atât considerentele, cât și soluția pronunțată în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și alin. 7-9 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Costin Tăutu și Norica Tăutu în Dosarul nr. 2.511/54/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția penală, de Simeon Leichter în Dosarul nr. 1.258/307/2007 al Judecătoriei Sighetu Marmației și de Trif Ladislau și Nam Zsolt Csaba în Dosarul nr. 1.202/198/2007 al Judecătoriei Brezoi.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267
din 6 martie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile art. 289 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte	Tudorel Toader	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Acsinte Gaspar	— judecător	Florentina Geangu	— magistrat-asistent
Petre Ninosu	— judecător		
Ion Predescu	— judecător		
Puskás Valentin Zoltán	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile

art. 289 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Iosif Voicu Burian în Dosarul nr. 3.010/102/2006 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.010/102/2006, **Tribunalul Mureș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile art. 289 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Iosif Voicu Burian într-o cauză penală referitoare la săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „prevederile art. 292 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală, în măsura în care nu prevede situațiile excepționale în care judecătorul nu mai poate participa la dezbateri, după finalizarea cercetării judecătorești, este neconstituțional, încălcând flagrant prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție (părțile au dreptul la un proces echitabil) și art. 24 din Constituție (dreptul la apărare devine un drept formal, și nu garantat)”.

Tribunalul Mureș — Secția penală apreciază că „prevederile art. 292 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală încalcă dreptul inculpatului la un proces echitabil și dreptul la apărare, în măsura în care nu îi asigură posibilitatea de a-și exercita dreptul de a fi ascultat de judecătorul care decide asupra fondului cauzei. Aceleași prevederi, care permit judecarea cauzei de către alt complet decât cel în fața căruia s-au administrat restul probelor, pentru motive obiective, nu afectează în mod esențial sau disproporționat drepturile inculpatului”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 289 din Codul de procedură penală sunt constituționale, iar cele ale art. 292 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece „reglementarea posibilității schimbării completului de judecată, când nu este posibilă păstrarea aceluiași complet, fără precizarea expresă a cazurilor care constituie excepția, este de natură să introducă arbitrariul în legea penală prin formularea imprecisă pe care o conține”, ceea ce „aduce atingere dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la

prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile art. 289 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— art.292 alin. 2 teza a doua (Compunerea instanței): „*Completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. Când aceasta nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor.*”;

— art.289 (Oralitatea, nemijlocirea și contradictorialitatea): „*Judecata cauzei se face în fața instanței constituită potrivit legii și se desfășoară în ședință, oral, nemijlocit și în contradictoriu.*”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și în art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ce privește art. 289 din Codul de procedură penală, care prevede, între altele, principiul nemijlocirii în judecarea cauzelor, Curtea constată că dispozițiile sale sunt constituționale, iar critica lor pe motiv că nu garantează dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare este, probabil, rezultatul unei erori.

O a doua critică de neconstituționalitate vizează prevederile art. 292 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală asupra constituționalității cărora Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 343 din 21 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 25 octombrie 2004. Cu acel prilej, instanța constituțională a reținut că excepția este neîntemeiată întrucât, „chiar dacă probele nu sunt percepute în totalitate «nemijlocit» de către noul complet de judecată, administrarea acestora, realizată în condiții de publicitate și contradictorialitate, precum și consemnarea în scris a tuturor actelor procesuale constituie suficiente garanții pentru ca părții să nu îi fie încălcat dreptul la un proces echitabil prin schimbarea completului de judecată până la începerea dezbaterilor”. De asemenea, a mai reținut că „procedura de judecată, care cuprinde și sistemul probator, constituie atributul exclusiv al legiuitorului, așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, textul de lege criticat fiind așadar o aplicare a prevederilor art.126 alin.(2) din Constituție”.

Atât considerentele, cât și soluția pronunțată în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții.

De altfel, autorul excepției nu critică textul art. 292 alin. 2 teza a doua din Codul de procedură penală pentru ceea ce conține, ci pentru ceea ce nu prevede, respectiv inserarea în conținutul alineatului arătat a „situațiilor excepționale în care judecătorul nu mai poate participa la dezbateri, după finalizarea cercetării judecătorești”. Această critică excedează competenței Curții, întrucât, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”

și, prin urmare, nu are competența de a completa prevederea legală supusă controlului și nici de a face propuneri *de lege ferenda*. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa faptul că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 292 alin. 2 teza a doua raportat la prevederile art. 289 din Codul de procedură penală, excepție invocată de Iosif Voicu Burian în Dosarul nr. 3.010/102/2006 al Tribunalului Mureș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 279544

